

HAYBER GAZVESİ

<"xml encoding="UTF-8?">

HAYBER GAZVESİ

Hayber İbranice bir kelimedir ve sağlam bir kale anlamını ifade ediyor. Medine şehrinin kuzey tarafında 120 kilometre uzaklıkta bir kaç yakın köylerden ibaret olan bir yahudi yerleşim merkezi bulunuyordu. Orada sükunet edenler bir kaç sağlam kale içerisinde yaşıyorlardı. Bunun için oraya Hayber deniyordu. Bu yerleşim merkezi geniş ekin tarlalrına bol ürün veren hurmalıklara ve bol akar suları olan çeşmelere sahipti. Orada her birinin özel bir ismi olan yedi kale bulunuyordu onlar arasında en ünlüsü Naim ve kamus kaleleriydi.

Tarih yazarları Hayber de yaşayanların sayısını muhtalif miktarlarda yazmışlardır. Bazıları onların yirmi bin bazıları onbin bazılarıda dörtbin olduklarını yazmışlardır. Ancak yahudilerin sayısının müslümanların bir kaç katı olduğu kesindir. Zira müslümanların sayısı Bin dört yüz ya da ayrı bir nakle göre bin altı yüz kişi idi.

Müslümanlar Resülullah'ın emriyle Bicretin yedinci yılında Hayber kalelerine doğru haveket ettiler ve iki veya üç gün yol gittikten sonra hayber kalalarının bulunduğu bölgeye ulaşp kalelerin kenarında karargah oluşturarak düşmanla temas kurmuş oldular.

Sabahleyin uyanan hayber ahalisi islam ordusunu hayber kalelerinin yakınlarında müşahide edince kalelerin içerisine geri dönüp kalelerin kapılarını kapadılar. Resülullah da 25 gün boyunca kalelerin arkasında yahudileri kuşatmağa devam etti kaleleri açıp fethetmek amacıyla bayrağı bir gün Ebu Bekrin diğer bir gün de ömerin eline verdi. Fakat onlar hiç bir iş yapamadıkları gibi, yahudi savaşçıları özellikle de merhabı görünce korkarak geri dönüp kaçtılar. İbni Ebul Hadid şeyheynin bu kaçmasına işaret eden bir şiirinde şöyle diyor: Eğer her şeyi unutsam da o ikisini unutamam ki savaş için gitmişlerdi.

Ve kaçtılar oysa her ikiside biliyorlardı ki savaştan kaçmak büyük günahdır. Hayber kalelerini fethetmek için diğer komutanlar da gitti ancak hepsi de yahudi savaşçılarının güçlü savunmaları karşısın aciz kalıp geri döndüler. Hayber kalesini fethetmek için gönderilen

komutanlar böylece bir sonuç almadan geri dönüyor ve müslüman ordusunda büyük moral kırıklığına yol açıyorlardı. Bu yüzden Resülullah Bir gün şöyle buyurdu:

"Yarın bayrağı öyle bir kişinin eline vereceğim ki onu Allah' ve Resülu seviyor o da Allah ve Resülunu seviyor o geri dönüp hamle edendir, asla kaçmaz Allah onun eliyle kaleyi fethetmeyince kadar geri dönmüyecektir." Resülullah'ın bu buyruğu her kesi zaferi kazanacak o kişinin kim olduğu hususunda hayrete düşürmüştü. Her kes hazretin bu sözünü değişik bir şekilde yorumluyordu.

Bazıları da bu iftiharın kendilerine nasip olacağını sanıyorlardı Hiç kimse Resülullah'ın bu sözlerden maksadının yalnızca Hz. Ali olduğunu düşünmüyordu. Belki de onlar bu tür düşünmekte haklı idiler zira o zaman Hz. Ali ağır bir göz haptalığına tutulmuştu. Bu yüzden hiç bir kimse bu karmaşık düğümün Hz. Alinin güçlü elleriyle açılacağını aklından bile geçirmiyordu.

Vaadedilen gün gelince Resülullah şöyle buyurdu: Ali nerededir?
Orada bulunanlar: gözlerinden rahatsız. dediler. Resülullah Ali'yi sesleyin buyurdu.
Müslümanlardan biri Hz. Ali (a.s)ın çadırına gidip Resülullah'ın emrini ona ulaştırdı.

Hz. Ali hemen Resülullahın huzuruna geldi, Hz. Resülullah önce Hz. Ali'nin halini sordu Hz. Ali Ey Resulullah başım de gözlerim ağrıyor ve doğru göremiyorum dedi, Resülullah Hz. Ali'yi bağrına basıp mübarek ağzının suyunu Ali'nin gözlerine sürdü. Hz. Ali'nin gözleri hemen iyileşti ve bu olaydan sonra artık Hz. Ali ömrünün sonuna kadar göz hastalığı görmedi.

Hissan bin sabiti Ensari bu hadiseyle ilgili olcuduğu şiirinde şöyle diyor:
Alinin gözleri hasta idi ve ilaç arıyordu.

Ama tedavi edecek birini bulamıyordu.
Resülullah ona ağzının suyu ile şifa verdi.
Ne mübarektir şifa bulan ve ne mübarektir şifa veren.
Ve bu gün bayrağı öyle bir şücaatlı yiğide vereceğim ki.
O Resulu seven ve ona uyan bir yiğittir.

O benim Allah'ım seviyor, Allah da onu seviyor.
Allah onun eliyle sağlam kaleleri fethedecektir.
Böylece Hz. Resülullah bu önemli görev için bütün müslümanların arasından Hz. Ali'yi seçti ve onu kendi vezir ve kardeşi olarak tanıttı.

Evet Hz. Ali(a.s)ın gözleri iyileştikten sonra Resülullah ona şöyle buyurdu: Ey Ali komutanlarımız bir iş yapamadılar Henüz Hayber kalaları açılmamıştır. Bu önemli görevi ancak sen yapabilirsin."

Hz. Ali Resülullah'ın emrine uyarak onlarla ne kadar savaşmalıyım ey Resülullah" dedi. Resülullah, "Allah'ın birliğini ve benim peygamberliğini ikrar edip şehadet getirinceye kadar savaş" buyurdu.

Hz. İmam Ali (a.s) itinasıca avına doğru ilerleyen bir aslan gibi hareket edip hayber kalesinin duvarının kenarına ulaştı. Bayrağı yere dikerek kaleye almaya hazırlandı. Bu sırada Hayber kalesinin güçlü savaşçılarından bir grup kaleden dışarı çıtıp hamle ettiler ve şiddetli bir şekilde savaş başladı.

Hz. Ali kendine layık Haydarca bir kaç hamle ile onları dağıttı. Bunu gören yahudiler kaçarak kalenin içine girdiler. Hz. Ali de bunların peşine kaleye girmek istedi. Kale'nin koruma komutanı olan ünlü pehlivan Haris Hz. Ali'nin kaleye girmesini önlemeğe çalıştı, ancak Hz. Ali'nin lılc darbesiyle yere düşüp can verdi. Bu sırada kale'nin en savaşca ve en şücaatlı pehlivanı olan Harisin kardeşi Merhap kardeşi'nin intikamını almak amacıyla dışarı sıçradı.

Merhap çok ilginç bir pehlivandı. Çünkü iki tane zırh giymiş ve iki kılıç beline bağlamıştı. Başına bağlamış olduğı bir kaç ammameye ilave olarak kılıcın başına değimesini önlemek için çelik bir başlık giymiş ve onun üstüne dik şişe değermen taşına benzer ortası delik bir de taş geçirmişti.

Onunla Hz. Ali (a.s) arasında İki darbe alış veriş oldu. Ancak islamın güçlü kahramanı Hz. Ali (a.s) onun başına öyle şiddetli bir darbe vurduki, onun başının üzerinde bulunan taş, çelik koruyucu ve emmemeleri yarıldıktan sonra Hz. Ali'nin zülfıkarı merhabin başını çeneye kadar ikiye böldü. Merhap kanlar içerisinde yere düştü. Müslümanların Allah'u Ekber sesi yükselirken yahudiler de yenilgiye uğramanın acısıyla gama büründüler.

Merhabin ölümünden sonra şüceatta merhap ve Haristen aşağı olmayan yasir ismindeki üçüncü kardeşleri dışarı atılarak Hz. Ali (a.s)a saldırdı fakat oda Hz. Ali (a.s)ın bir derbesiyle yere serildi Bunu göre" yahudiler kalenin kapısını kapayıp onun içine sığındılar.

Hz. Ali olağan üstü olan ilahi gücüyle kalenin kapısını kopararak bir kaç metre öteye attı ve böylece Hayberin en güçlü kaleleri olan Naim ve kanus koleleri Hz. Ali'nin güçlü elleriyle

fethedildi.

Şeyh müfid Abdullahı cedali'den şöyle dediğini naklediyor. Ben Hz. Ali'nin şöyle buyurduğunu
duydum:

Hayber kalesinin kapısını kopardığımda onu kendime bir siper kılıp yahudilerle Allah onları zelil
edip yenilgiye uğratıncaya savaştım. O kapıyı müslümanların onun üzerinden geçmesi için
kalenin etrafında kazmış oldukları hendeğin üzerine koydum ve daha sonra onu o içerisine
attım.

Döndüğümüzde müslümanlardan yetmiş kişi onu yeninden kaldıramadı."

Bir şair bu konuda şöyle diyor:

O yiğit ki Hayber'in büyük kapısını kopardı.

Yahudilerle savaş gününde "Allah tarafından" teyid edilen bir güçle.
Götürdü o büyük kapıyı kamus kalasının büyük kapısını Müslümanların ve Hayber halkının
toplandığı bir halde sonra onu attı uzağa oysa onu geri çevirmekte zahmete düştü.

Yetmiş kişi ki, onların hepsi güçlü insanlardı.

Nihayet zahmet ve zorlukla onu geri getirdiler.

Birbirlerine onu yerine geri getirin dedikleri bir halde."

Hz. Ali (a.s)ın Hayber savaşında gösterdiği çaba, kaleleri fathetmesi, yahidilerin ünlü
pehlivanların öldürmesi ve özellikle kalenin kapısını koparıp eli üzerine alması Hz. Ali (a.s)dan
zuhur eden olağan üstü kerametlerinden sayılır. Bu keramentler onun dışında diğer bir kişide
görülmemiştir. Bu hadiselerle ilgili bir çok şiirler söylenmiştir. Örneğin İbn-i Ebul-Hadid Bu
hadiseye işaret eden şiirinde şöyle diyor:

Ey o kapıyı koparan ki onu hareket ettirmekten.

Kırk dört kişinin elleri aciz kalmıştır.

Hayber savaşı sona erince Hz. Resülullah (s.a.s) fedek yahudilerinin isteği üzerine onlarla sulh
anlaşması yaptı.

Karşılığında yahudiler Fedek arazisini hazrete teslim etmekle birlikte kendi servetlerinin yarısını
Hz. Resülullah'a gönderdiler, fedek arazisinde yaşayanlar sulh zamanında kendi rızalarıyla onu

Resülullah'a teslim ettiklerinden orası Hz. Resülullah'ın şahsına ait idi. Hayber arazisinin aksine ki orası savaşla alındığından dolayı müslümanların umumuna aittir.

Hz. Resülullah Hayberden dönerken isyan eden bazı yahudi kabilelerini de cezalandırmay unutmadı. Onlar da itaat etmeğe mecbur kaldılar. Böylece müslümanlara arfık yahudilerin düşmanlıklarından kurtuldular ve medine şehri tam bir güvenliğe kavuştu.

MEKKENİN FETHİ

Hicretin sekizinci yılında islam ordusu karşılaştığı bir çok küçük büyük savaşlar sonucu artık tecrübe açısından ilerlemiş sayı açısından da büyük bir miktara ulaşmıştı. Dolayısıyla Hz. Resülullah (s.) kendi doğum yeri olup kureyşin komplosun yüzünden geceleyin terketmek zorunda kaldığı mekke şehrine doğru hareket edip oray, fethetmeyi gerekli gördü. Hz. Resülullah (s) önüç sene süresince Mekke müşriklerini ve kureyşi tevhide davet etmişti. Ancak Hz. Resülullah bu davetinden bir sonuç alamadığı gibi onlar

Hz. Resülullaha eziyyet edip incitmek hususunda ellerinden gelen her türlü çabayı harcamışlardı. Hazretin Medine'ye hicret etmesinden sonra da devamlı olarak müslümanlarla savaşmışlardı.

Artık geceleyin zillet ve korku içerisinde mekkeden kaçıp medineye hicret eden müslümanların, Resülullahın peşinde azemetle mekke şahrine girme zamanı gelmişti.

Müslümanlardan bazı işlerinin akibetinden endişe ve korku içindey diler. Ama Resülullah onları zaferle müjdeliyordu. Zira şu ayeti kerimeden Allah'ın ona vaad ettiği zaferi anlıyordu:

Şüphesiz Allah, Resulüne o riyayı hak olarak doğru çıkarmıştır. Allah dilerse başlarınızı traş etmiş ve saçlarınızı kısaltmış olarak güven içinde korkmadan Elbette sizi Mescid-ül haram'a sokacaktır.....

Yine Mekkenin Fethedilmesinden önce nazil olan Nasır süresi Mekke'nin fethedileceğine ve onun halkının islam dinini seçeceklerini ifade ediyordu.

H. Reslullah'ın amacı mekkenin fethinin orada bulunan Allah'ın evinin hürmetine savaşılp kan dökülmeden gerçekleşmesiydi. Bu yüzden kureyş'in meseleden haberi olmasın diye önceleri mekke'ye gitmek düşüncesini ve zamanını müslümanlardan gizli tutuyordu. Bu konuda kendisine sırdaş bilip güvendiği ve istişare yaptığı kimse H. Ali (a.) idi.

Fakat bir müddetten sonra konuyu bir kaç diğer sahabeye de bildirdi. Reslullah'ın bu maksadından haberdar olan Hatip isimli bir muhacirin Mekke'de akrabaları vardı mektup yazıp bir kadın aracılığıyla Mekke'ye gönderdi ve kureyş H. Reslullah'ın bu maksadından haberdar etti.

Allah'u Teala durumu H. Reslullah'a bildirdi. Reslullah'da H. Ali (a)ı zbeyir ile birlikte mektubu almak üzere o kadının peşine gönderdi ve onlar yolda o kadına ulaşılar ve mektubu ondan aldılar.

Reslullah hicretin sekizinci yılının Ramazan ayının başlarında Muhacir ve Ensardan oluşun on iki bini aşkın ordusuyda Mekkeyi fethetmek kasdıyla medine'den çıktı.

Mekkenin yakınlarına geldiklerinde Abbas bin Abdul mttalip kureyş tam techizatta donanmış olan islam ordusundan korkutmak için Mekke'ye doğru ilerledi.

Mekke ahalisi de az çok H. Reslullah'ın mekke'ye gelmekte olduğundan önceden haberdar olmuşlardı. Bu yüzden Ebu Süfyan bilgi edinmek için Mekke'den çıktı ve yolda Abbas bin Ebdl Mttalible karşılaştı.

Abbas bin Abdul Mttalib Ebu Sryan'a müslümanların sayılarının çokluğunu ve özellikle de onların gcl iman ve savaşı hazırlıklarını bildirip onu islam ordusu karşısında direnmenin doğurabileceği acı sonuçlardan korkutarak bundan sakındırdı. Ve onu H. Reslullah'ın huzuruna giderek teslim olmağa ikna etti.

Ebu sfyan mecburi olarak buna kabul etti ve Abbas bin Abdul Mttalibin himayesi ile islam ordusunun arasından onun kudret ve azemetinden şaşkına dönmüş bir halde geçip H. Reslullah'ın (s) huzuruna gittive kısa bir konuşmadan sonra islam dinini kabt etti.

21 sene sresice kureyşin müşriklerini H. Reslullah'ın aleyhine kışkırtıp donatan Ebu Süfyan şimdi islam ordusunun o kudret ve azemetinin karşısında boyun eğmek zorunda kalmış ve islam ordusunda müşahide ettiği o üstün düzen ve disiplinden dolayı şaşkına dönmüş bir halde

kendi geçmişinin affedilmesini bekliyordu.
Allah'u Teala kur'anı kerim'de de açık bir şekilde beyan buyurduğu gibi Resülullah yüce ahlak
sahibi olup bütün alemler için bir rahmetti.

Bu yüzden islam dinini kabül edenlere eman almak üzere Ebü süfyanı Mekke'ye gönderdi.
Hz. Resülullah başta Sad bin übade'nin elinde olan islam ordusunun bayrağını (onun mekke
ahalisine sert davranma ihtimali olduğundan) onun elinden alıp Hz. Ali (a)ın eline verdi. Daha
sonra azemeti gözleri kamaştıran islam ordusuyla birlikte mekkeye girdiler ve kabe'nin kapısı
öncünde durup vahdet duasını okudular:

O gün mekke de tevhid ve Allah'a ubudiyet sloganlarının açıkca okunduğu ilk gündü. Kabe'nin
üzerine çıkmış olan Bilal'in kalpleri okşuyan sesiyle ezan sesi mekke'nin fezasında yayılmaya
başladı. Müslümanlar Hz. Resülullah'a iktida ederek namaz kıldılar. Sonra Hz. Resülullah,
cezalandırılma ve ihtikam alınma bekleyişinde olan mekke halkına hitap ederek şöyle buyurdu:
Ne söylüyorsunuz ve ne ummaktasınız?"

Mekke halkı "Biz hayır söylüyoruz ve beklentimiz de hayırdır. Sen yüceliğe sahip bir kadeş sin ve
yüceliğe sahip olan kardeşin de oğlusun. Şimdi hakimiyet ve kudrete ulaşmışsın" cevabını
verdiler.

Hz. Resülullah'ı onların bu sözünden şafkat ve marbemet bürüdü ve şöyle buyurdu: "Ben de
şanu söylüyorum ki, kardeşim yusur kardeşlerine demişti:

"Bu gün sizler için bir azailama yoktur....

Sonra da şöyle buyurdu: "Gidin hepiniz serbestsiniz"

Hz. Resülullah'ın bu genel afvı Mekke halkının ruhlarında çok iyi bir etki bıraktı ve ister istemez
kalplerinde Hz. Sevgisinin yerleştiğini hissettiler.

Sonra Hz. Resülullah bütün putların kırılmasını emretti. Hz. Ali'yi kendisiyle birlikte ka'be'nin
içerisine götürdü ve orada bulunan bütün putpersetlik kalıntılarını kırarak dışarı attılar.

Hz. Ali (a.s)ın yüce sıfatlarından birisi de put kırma özelliğidir. Hz. Ali (a.s) asla şirk ve küfür
görüntülerinin halk arasında bulunmasın tahammül edemiyordu. Mekke'nin fethinde de hubel
gibi bazı büyük putlar kabe evinin üzerinde bulunduğundan bunları kırmak için Hz. Resülullah'ın
emri gereği Hazretin omuzlarına çıkarak o putları kırdı ve ka'be'nin mukaddes mekanını

putperestlik lekesinden temizledi.

HÜNEYN VE TAİF GAZVESİ

Mekke'nin fathedilmesinden sonra Mekke halkı grup grup islam dinini kabul edip Hz. Resülullah'a biat ettiler, Hz. Resülullah da bir süre o şehirde kalıp olayları düzene soktu. Gereken emniyet ve düzen sağlandıktan sonra, zafer kazanan askerleriyle birlikte mekke'yi terkedip Medine'ye dönmeğe karar verdi,

Bu arada yeni müslüman olan Mekke halkından da iki bin kişiyi kendi ordusuna ilave etti öyleki islam ordusunun sayısının fazlalağı müslümanları şaşırtma'ga başlamıştı. Ebu Bekir biz bu kadar fazla saydaki askerle artık asla yenilmeyiz dedi. Ama onlar askerlerin sayısının çok oluşunun fazla bir önem taşımadığını ve önemli olan Allah'a sığınıp ondan yardım dilemenin olduğunu bilmiyorlardı. Nitekim düşmanla karşılaştığıldığında, örneğin, hüneyn savaşında çok geçmeden Ebu Bekir de dahil olmak üzere bütün müslümanlar kaçmış ve Beni Haşim'den dokuz kişi ve ümmi

Eymen'in oğlu Eymen'den başka bir kimse Resülullah'ın etrafında kalmamıştı. Ancak Allah onlara yardım edince kaçan müslümanlar geri dönüp yeniden kafirlere hamle ettiler ve zafer kazandılar. Bu konuda Allah'a Teala şöyle buyuruyor: "Şüphesiz Allah size bir çok yerde yardım etti. Hüneyn gününde de. O zaman çokluğunuz sizi böbürlendirmişti, ama bu hiç bir işinize yaramamıştı. Derken yeryüzü tüm genişliğine rağmen size dar gelmişti. Sonra da sırfınızı dönüp kaşmıştınız sonra Allah Resülünün ve müminlerin üzerine sükünetini indirmiş ve sizin görmediğiniz askerler göndererek küfre sapanları azap etmişti. Küfrün cezası işte budur"

Bu olay şöyle cerayan etmiştir:

Hız. Resulüllah Mekke'den dönmeğe karar verdiği zaman, henüz İslam dinini kabul etmemiş olan Hevazin ve sakif kabileleri birbiriyle anlaşarak müslümanlarla savaşmağa karar verdiler. Hız. Resulüllah'ın Mekke'den Medine'ye dönmekte olduğunu duyan bu iki kabilenin savaşlıları sayıları müslümanların sayısından daha fazla oldukları halde malik bin Avf'in komutanlığı altında Hüneyn boğazında pusu kurup müslümanların ordan geçmelerini beklemeğe koyuldular.

Halit bin Velid'in komutanlık ettiği islam ordusunun öncülleri pusu bölgesine girince ansızın düşmanın saldırısına uğradılar. Bu arada gecenin yaridan geçip havanın büsbütün karanlık olması yüzünden Halit bin Velid'in grubu düşmanın ansızın saldırısından vahşete kapıldılar,

geri dönerken de bölünmeler başladı. Ebu Süfyan ve yandaşları gibi can korkusundan yeni müslüman olan bazıları ise bu olaya çok sevinip kaçmağa başladılar geri kalanlarından ise

Resülullahı korumaktan vazgelmeyen Beni Haşim'den dakuz kişi ve Umme Eymen'in oğlu Eymen dışında hepsi peygamberi bırakıp kaçtılar. Bu savaşta da savaş meydanının tek kahramanı Hz. Ali'idi. Hazreti Ali Resulullah'ın önünde bulunup düşmana hamle ediyor, onları öldürüyor ve kimsenin Hz. Resülüllaha yaklaşmasına müade etmiyordu.

Şeyh müfid şöyle yazıyor: "Beni Haşim'den bir kaç kişini Hz. Resulüllah'ın kenarında kalıp kaçmamaları da Hz. Ali'nin mukavemeti içindi. Nitekim müslümanların kaçtıktan sonra tekrar geri dönerek düşmana karşı zafer kazanmaları da Hz. Ali (a.s)ın mukavemetinden kaynaklanmıştır."

Haz. Resulüllah gör sesli olan amcası Abbas bin Abdül müttelibe şöyle buyurdu: Muhacir ve Ensarı toplanmağa çağır ve onların dağılıp gitmelerini önle" Abbas gür sesiyle onları sükunete ve toplanmağa çağırarak peygamberin sağ olduğunu onlara bildirdi. Böylece kaçanlar yavaş yavaş geri döndüler. Artık hava da aydınlanmıştı

ve hep birlikte düşmana hamle ettiler Hz. Ali (a.s) Havazin kabilesinin başkanı olan malik bin Avfi ve bu grubun bayrakdarı olan Ebu Cerul'u kılıç darbesiyle öldürdü. Bu kabilenin başkan ve bayrakdarının öldürölmesi onların dağılıp kaçmalarına sebep oldu. Bunun

üzerine müslümanlar onları kovalamağa başladılar ve onlardan bir grubunu öldürüp bir çoğunu da esir ettiler."

Hüneyn savaşına sona erdikten sonra müslümanlar Taif'e yöneldiler Çünkü sakif kabilesi orada yaşıyordu. Hz. Resulüllah'ın tarafından Taif'i fathetmek için gönderilmiş olan Ebu Süfyan bin Haris deyenilgiye uğrayarak geri dönmüşti. Bu yüzden bizzat Hz. Resulüllah'ın kendisi ordunun başında Taife giderek orayı kuşattı

ve bu kuşatma yirmi günden fazla devam etti.

Haz. Resulüllah Hz. Ali'yi bir grup askerin başında Taif'in etrafında bulunan putları kırmakla

görevlendirdi.

Hız. Ali bu görevinde Haş'em kabilesinin yiğitlerinden olan ve Hazretin önünü kesip engel olmak isteyen şahap isminde birini kılıçla iki parça ederek yoluna devam etti ve bütün putları

kırıp yok etti. Yine grup askerle birlikte müslümanlarla savaşmak için dışarı çıkan mezkur kabilenin ünlü kahramanı Nafı bin Gilanı öldürerek müşrikleri bozguna uğratıp dağıttı ve neticede onlardan bir grub ölüm karkusuyla islam dinini kabul ettiler, diğer bir grub ise dağılıp kaçtı. Böylece Hz. Ali zafer bayrağı ile Hz. Resulüllah'ın huzuruna döndü ve Havezin ve sakif kabilelerinin savaşı sona erdi.

Taif savaşı müslümanların araplarla yaptığı en son iç savaşı idi. Zira bu savaştan sonra artık Arebistan bölgesinde hiç bir kimse peygambere karşı çıkacak güc sahip değildi ve bütün Arebistan yarım adası Hz. Resulüllah'ın hakimiyeti altına girmişti. Dolayısıyla artık islam dininin yayılması için dış ülkeleri islam dinine davet etmek gerekiyordu. İşte bu karara bir hazırlık olarak Hz. Resulüllah'ın en son savaş yolculuğu Tebuk savaşı olmuştur.

Bu savaşta Hz. Ali, Hz. Resulüllah'ın emri gereği medinede kaldı ve bu savaşa katılmadı. Dolayısıyla burada bu savaşı ayrıntılı olarak açıklamağa bir gerek görmüyoruz.

İşte bunlar Hz. Resulüllah'ın hayatı döneminde islam dininin yücelip yayılmasına sebep olan Hz. Ali'nin askeri hizmetlerinin kısaca bir açıklaması idi. Hz. Resulüllah bu konuda şöyle buyurmuştur: "Eğer Ali'nin kılıcı olmasaydı islam dini ayakta duramazdı."

Gadir günü peygamberleri Hum'da onlara sesleniyordu.

Dinle peygamberi nida eden olarak ki söyle di ona.

Kalk ey Ali gerçekten ben razı oldum sana.

Benden sonra imam ve hidayetci olarak.

- İrşadi Müfid c.1, 2. bab 16 Bölüm Tarihi Teberi ve diğer kitaplar.

- Zehair-ül ukba s.73 - Bu konunun kabülü belki de bazıları için zor gelecektir. Ancak bu konunun bir mucize olmasına ilave olarak bu gün insanın ruhunda gizli bulunan güç istifade edilerek normal tedavi yöntemi uygulanmadan bir takım hastalık iyileştirmenin mümkün

olduğu isbatlanmıştır. Bu durumda Hz. Res lullah böyle bir gücü kullanmağa her kesten daha layıktır.

-  rşadi müfid c.1. s.Bab 31.fasıl

- Fatih suresi Ayet 27

- Tarihi Teberi Siret-i  bni Hişam 2. c. s. 398  rşad-i Müfid ve Elam- l vera.

- "Biz seni ancak bütün alemlere Bir rahmet olarak gönderdik "Enbiya suresi Ayet" 102" ve şüphesiz sen yu ce bir ahlak üzeresin" (Nun S resi Ayet: 4)

Tarih-i Taberi-M ntehil Amal.

- Tевbe suresi 24, 25

-  rşadi Müfid c.1-2 Bab 40 Bölüm. şeyh Müfid bu bölümde şöyle yazıyor: Bu savaşta Hz.

Ali'nin mukavemeti sebebiyle kaşmayan bir kaç Beni Haşim gencinin dışında bütün müslümanlar kaçtı. Nitekim müslümanların geri dönerek düşmana hamle ederek zafer .kazanmaları da o hazretin Resulüllah'la birlikte mukavemet ederek sabit kalmasındandı